

Proud času

Rimortis

Vykrádá svůj vlastní hrob,
za svůj stín chce se skrýt,
ve tváři masku, rok od roku mládne,
bezelstný úsměv pro toho, kdo stárne,
minulost má ostrý břit.

Zdání tvé pohasíná, slzy přání kanoucí,
pot víří vzduchem, otevře a vchází,
nic nezastaví puls zpěněných vášní,
přítomnost je živoucí.

My v něm, on v nás, my v něm, on v nás.

Rozehrává kostky s nevědomostí,
která v nás klíčí dál.
Vítězí nad lidskou pošetilostí,
ta bezmezná zůstává.

Nerozdává, neloudí,
smrt v tvář postaví nás,
nový zrod plodu vždy oslaví vínem,
sudá či lichá, je s bezedným klínem,
budoucnost otevírá.